

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області (Криворізький регіон) інформує щодо податкового законодавства

Роботодавці зобов'язані оформляти трудові відносини відповідно до вимог законодавства

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.

Наймати працівників можуть компанії, приватні підприємці, а також фізичні особи, які беруть на роботу кухарів, нянь, водіїв та ін.

При цьому всі вони стають роботодавцями і мають дотримуватися трудового законодавства.

Часто роботодавці укладають з працівниками цивільно-правові угоди, а не трудові. У відносинах працівник – роботодавець має укладатися трудовий договір. Цивільно-правова угода про надання послуг укладається в разі співпраці з незалежним підрядником або особою, яка забезпечує себе роботою самостійно, тобто займається підприємництвом, бізнесом.

Порядок оформлення трудових відносин з найманими працівниками є однаковим для всіх роботодавців. Він включає три основні кроки:

- укладення трудового договору;
- оформлення наказу про прийняття на роботу;
- повідомлення Державної податкової служби.

Новації законодавства, пов'язані зі сплатою / поверненням платежів

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що Законом України від 10 серпня 2023 року № 3317-ІХ «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо застосування спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» внесено зміни до пункту 43.1 ст. 43 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), а саме.

Пункт 43.1 ст. 43 «Умови повернення помилково та/або надміру сплачених грошових зобов'язань та пені» ПКУ доповнено абзацом другим такого змісту:

Не підлягають поверненню помилково та/або надміру сплачені суми грошових зобов'язань та пені платникам податку, щодо яких у порядку, встановленому Законом України від 14.08.2014 № 1644-VII «Про санкції», прийняті рішення про застосування спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій), протягом строку застосування таких санкцій.

Роздрібна торгівля алкогольними напоями (тютюновими виробами) у безготівковій формі: чи застосовувати РРО та/або ПРРО?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє, що відповідно до ст. 1 Закону України від 18 червня 2024 року № 3817-ІХ «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, спиртових дистилатів, біоетанолу, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, тютюнової сировини, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пального» (далі – Закон № 3817) роздрібна торгівля – діяльність з продажу товарів (у тому числі з їх відвантаженням для подальшої доставки) кінцевим споживачам для особистого некомерційного використання незалежно від форми розрахунків, у тому числі на розлив без фактичного споживання у місці продажу або на розлив у ресторанах, кафе, барах, інших закладах громадського харчування.

Роздрібна торгівля алкогольними напоями (крім столових вин), а для малих виробників виноробної продукції – алкогольними напоями без додавання спирту (вин виноградних, вин плодово-ягідних, напоїв медових), у тому числі через мережу Інтернет, може здійснюватися суб'єктами господарювання, у тому числі їх виробниками, за наявності у них ліцензії на право роздрібною торгівлі алкогольними напоями (п. 7 ст. 16 Закону № 3817).

Роздрібну торгівлю тютюновими виробами та/або рідинами, що використовуються в електронних сигаретах, здійснюють суб'єкти господарювання за наявності у них однієї з таких ліцензій: на право роздрібною торгівлі тютюновими виробами, на право роздрібною торгівлі рідинами, що використовуються в електронних сигаретах (п. 1 ст. 23 Закону № 3817).

У заяві про отримання ліцензії на роздрібну торгівлю алкогольними напоями, тютюновими виробами повинні міститися відомості, зокрема, про адресу місця роздрібною торгівлі, перелік реєстраторів розрахункових операцій (далі – РРО), програмних РРО (далі – ПРРО), книг обліку розрахункових операцій та розрахункових книжок (далі – РК), наявних у місці роздрібною торгівлі.

Пунктом 6 розд. I Інструкції про безготівкові розрахунки в національній валюті користувачів платіжних послуг, затвердженої постановою Правління Національного банку України від 29 липня 2022 року № 163 із змінами та доповненнями, визначено, що безготівкові розрахунки – це перерахування коштів із рахунків платників на рахунки отримувачів, а також перерахування надавачами платіжних послуг коштів, унесених платниками готівкою, на рахунки отримувачів;

- надавач платіжних послуг – надавач платіжних послуг, у якому відкритий рахунок платника/отримувача/стягувача для виконання платіжних операцій (далі – надавач платіжних послуг платника/отримувача/стягувача). До надавачів платіжних послуг належать банки та небанківські надавачі платіжних послуг.

Згідно з ст. 2 Закону України від 06 липня 1995 року № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 265) розрахункова операція це, зокрема, приймання від покупця готівкових коштів, платіжних карток, платіжних чеків, жетонів тощо за місцем реалізації товарів (послуг), а у разі застосування банківської платіжної картки – оформлення відповідного розрахункового документа щодо оплати в безготівковій формі товару (послуги) банком покупця або, у разі повернення товару (відмови від послуги), оформлення розрахункових документів щодо перерахування коштів у банк покупця.

Суб'єкти господарювання, які здійснюють розрахункові операції, зокрема, в безготівковій формі (із застосуванням платіжних карток, платіжних чеків, жетонів тощо) при продажу товарів (наданні послуг) у сфері торгівлі, зобов'язані проводити розрахункові операції на повну суму покупки (надання послуги) через зареєстровані, опломбовані у встановленому порядку та переведені у фіскальний режим роботи РРО або через зареєстровані фіскальним сервером контролюючого органу ПРРО зі створенням у паперовій та/або електронній формі відповідних розрахункових документів, що підтверджують виконання розрахункових операцій, або у випадках, передбачених Законом № 265, із застосуванням зареєстрованих у встановленому порядку РК (ст. 3 Закону № 265).

Відповідно до п. 1 розд. II Положення про форму та зміст розрахункових документів/електронних розрахункових документів, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 21.01.2016 № 13 із змінами та доповненнями, визначено, що фіскальний касовий чек на товари (послуги) – розрахунковий документ/електронний розрахунковий документ, створений у паперовій та/або електронній формі (електронний розрахунковий документ), РРО або ПРРО при проведенні розрахунків за продані товари (надані послуги).

Тобто, суб'єкт господарювання, який має ліцензію на роздрібну торгівлю алкогольними напоями (тютюновими виробами), може здійснювати продаж таких товарів у безготівковій формі (у тому числі шляхом переказу коштів із розрахункового рахунку на розрахунковий рахунок через установи банку), за умови застосування РРО та/або ПРРО в установленому Законом № 265 порядку, під час видачі споживачу алкогольної продукції та обов'язкової видачі у паперовій та/або електронній формі фіскального касового чека, в якому зазначає форму оплати – безготівкова.

Враховуючи викладене, суб'єкт господарювання при здійсненні роздрібною торгівлю алкогольними напоями (тютюновими виробами) у безготівковій формі (у тому числі шляхом переказу коштів із розрахункового рахунку на розрахунковий рахунок через установи банку), зобов'язаний застосовувати РРО та/або ПРРО з обов'язковою видачею у паперовій та/або електронній формі фіскального касового чека, в якому зазначено форму оплати – безготівкова.

Воєнний стан: дії платника акцизного податку, який до 27.07.2024 припинив провадження господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що відповідно до п. 6 розд. XIII «Перехідні положення» Закону України від 18 червня 2024 року № 3817-IX «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, спиртових дистилатів, біоетанолу, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, тютюнової сировини, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пального» (далі – Закон № 3817) суб'єкт господарювання, який у період починаючи з дня введення воєнного стану в Україні, введеного Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 64/2022, до дня набрання чинності Законом № 3817 припинив провадження господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню відповідно до Закону України від 19 грудня 1995 року № 481/95-ВР «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, спиртових дистилатів, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пального» із змінами (далі – Закон № 481), зобов'язаний протягом двох місяців, наступних за місяцем, в якому Закон № 3817 набрав чинності:

- подати до органу ліцензування заяву про припинення дії ліцензії у зв'язку з припиненням провадження господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню;

- сплатити не сплачені за період до дня припинення господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, чергові платежі за ліцензію на право провадження відповідного виду господарської діяльності.

Заява про припинення дії ліцензії у зв'язку з припиненням провадження господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, оформлюється суб'єктом господарювання у довільній формі та подається у паперовій або електронній формі у порядку, встановленому ст. 42 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

У заяві про припинення дії ліцензії у зв'язку з припиненням провадження господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, зазначаються такі відомості:

- про суб'єкта господарювання:

- для юридичних осіб – найменування, код згідно з ЄДРПОУ, місцезнаходження, контактний номер телефону, адреса електронної пошти, прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) керівника юридичної особи або його уповноваженого представника;

- для фізичних осіб – підприємців – прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності), місцезнаходження (адреса зареєстрованого/заявленого місця проживання (перебування), за якою здійснюється зв'язок з фізичною особою – підприємцем), реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та/або

номер паспорта (для фізичних осіб, які мають право здійснювати будь-які платежі за серією та/або номером паспорта), контактний номер телефону, адреса електронної пошти;

- для осіб, уповноважених на ведення обліку діяльності за договорами про спільну діяльність без утворення юридичної особи, та осіб, які є відповідальними за утримання та внесення податків до бюджету під час виконання договорів, – найменування та код уповноваженої особи згідно з ЄДРПОУ і податковий номер, наданий такій особі під час взяття на облік договору згідно з п. 63.6 ст.63 та п. 64.6 ст. 64 ПКУ, контактний номер телефону, адреса електронної пошти;

- для іноземних суб'єктів господарської діяльності – найменування та податковий номер постійного представництва, контактний номер телефону, адреса електронної пошти;

- реквізити ліцензії (ліцензій) на право провадження відповідного виду господарської діяльності (реєстраційний номер, дата видачі/надання, строк дії), провадження якої за рішенням суб'єкта господарювання припинено у період, визначений абзацом першим п. 6 розд. XIII «Перехідні положення» Закону № 3817;

- дата припинення провадження відповідного виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню.

Пунктом 6 розд. XIII «Перехідні положення» Закону № 3817 також встановлено:

- механізм розрахунку суми несплачених чергових платежів, які підлягають сплаті відповідно до цього пункту;

- право суб'єкта господарювання звернутися до органу ліцензування для уточнення суми несплачених чергових платежів, яка підлягає сплаті;

- наслідки для суб'єкта господарювання у разі невиконання ним вимоги щодо плати чергових платежів (визнання недійсною ліцензії з дати закінчення строку її дії та визнання такою, що провадилася без наявності ліцензії із застосуванням фінансових санкцій, визначених Законом № 481 – для ліцензій, строк дії яких закінчився у визначений п. 6 розд. XIII «Перехідні положення» Закону № 3817 період; припинення дії ліцензії у порядку, визначеному Законом № 481, з дня несплати першого чергового платежу – для ліцензій, строк дії яких не закінчився у період дії воєнного стану).

Неподання фізичною контролюючою особою одночасно з річною податковою декларацією про майновий стан і доходи Звіту про КІК: які наслідки?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє.

Пунктом 39 прим. 2.5 ст. 39 прим. 2 розд. I Податкового кодексу України (далі – ПКУ) встановлені вимоги щодо складання та подання Звіту про контрольовані іноземні компанії (далі – Звіт про КІК). Зокрема, п.п. 39 прим. 2.5.2 п. 39 прим. 2.5 ст. 39 прим. 2 ПКУ передбачено, що фізичні особи – контролюючі особи зобов'язані подавати Звіт про КІК до контролюючого органу одночасно з поданням річної декларації про майновий стан і доходи (далі – Декларація) за відповідний календарний рік засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог законів України від 22 травня 2003 року № 851-IV «Про електронні документи та електронний документообіг» та від 05 жовтня 2017 року № 2155-VIII «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги».

Відповідно до абзацу першого п. 120.7 ст. 120 ПКУ неподання контролюючою особою Звіту про КІК – тягне за собою накладення штрафу в розмірі 100 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Згідно з абзацом другим п. 120.7 ст. 120 ПКУ несвоєчасне подання контролюючою особою Звіту – тягне за собою накладення штрафу в розмірі одного розміру прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, за кожен календарний день неподання, але не більше 50 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Сплата таких фінансових санкцій (штрафів) не звільняє платника податку від обов'язку подання Звіту про КІК та підтверджувальних документів, передбачених ст. 39 прим. 2 ПКУ (абзац шостий п. 120.7 ст. 120 ПКУ).

Абзацом сьомим п. 120.7 ст. 120 ПКУ визначено, що неподання Звіту про КІК протягом 30 календарних днів, наступних за останнім днем граничного строку сплати фінансових санкцій (штрафів), передбачених п. 120.7 ст. 120 ПКУ, – тягне за собою накладення штрафу в розмірі п'яти розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, за кожен календарний день неподання звіту про контрольовані іноземні компанії, але не більше 300 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Водночас, Законом України від 09.05.2024 № 3706-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо особливостей експорту окремих видів товарів у період дії воєнного стану» внесені зміни до підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ, доповнивши його п. 72, яким передбачено, що тимчасово, з 1 січня 2022 року та протягом дії воєнного стану в Україні, введеного Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 2102-IX, та шести місяців після місяця, в якому воєнний стан буде припинено або скасовано до платників податків не застосовуються штрафні санкції за порушення, передбачені абзацами першим – восьмим п. 120.7 ст. 120 ПКУ.

До уваги юридичних осіб – платників єдиного податку четвертої групи!

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що відповідно до п.п. 14.1.114 прим. 2 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) мінімальне податкове зобов'язання (далі – МПЗ) – це мінімальна величина податкового зобов'язання із сплати податків, зборів, платежів, контроль за справлянням яких покладено на контролюючі органи, пов'язаних з виробництвом та реалізацією власної сільськогосподарської продукції та/або з власністю та/або користуванням (орендою, суборендою, емфітевзисом, постійним користуванням) земельними ділянками, віднесеними до сільськогосподарських угідь, розрахована відповідно до ПКУ. Сума мінімальних податкових зобов'язань, визначених щодо кожної із земельних ділянок, право користування якими належить одній юридичній або фізичній особі, у тому числі фізичній особі – підприємцю, є загальним МПЗ.

МПЗ визначається за період володіння (користування) земельною ділянкою, який припадає на відповідний податковий (звітний) рік (п.п. 38 прим. 1.1.4 п. 38 прим. 1.1 ст. 38 прим. 1 ПКУ).

Згідно з абзацом першим п. 297 прим. 1.1 ст. 297 прим. 1 ПКУ платники єдиного податку – власники, орендарі, користувачі на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) земельних ділянок, віднесених до сільськогосподарських угідь, а також голови сімейних фермерських господарств, у тому числі щодо земельних ділянок, що належать членам такого сімейного фермерського господарства та використовуються таким сімейним фермерським господарством, зобов'язані подавати додаток з розрахунком загального МПЗ у складі податкової декларації за податковий (звітний) рік.

Форма податкової декларації платника єдиного податку четвертої групи затверджена наказом Міністерства фінансів України від 19.06.2015 № 578 (далі – Декларація).

Зокрема, Додаток 3 «Розрахунок загального МПЗ за податковий (звітний) рік» є невід'ємною частиною Декларації.

Згідно з приміткою до розд. «Розрахункова частина декларації для юридичних осіб» Декларації та абзаців другого і третього п. 297 прим. 1.7 ст. 297 прим. 1 ПКУ платник єдиного податку четвертої групи зобов'язаний збільшити визначену в Декларації за наступний за звітним податковий (звітний) рік суму єдиного податку, що підлягає сплаті до бюджету, на суму позитивного значення різниці між сумою загального МПЗ та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок.

Тобто, Додаток 3 «Розрахунок загального мінімального податкового зобов'язання за податковий (звітний) рік» (далі – Додаток 3) з розрахунком МПЗ за 2023 рік подається у складі Декларації на 2024 рік.

Тимчасово, на період до припинення або скасування воєнного стану на території України, введеного Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженням Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 2102-ІХ, справляння податків і зборів здійснюється з урахуванням особливостей, визначених п. 69 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ.

Відповідно до абзацу другого п.п. 69.14 п. 69 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ починаючи з 01 січня 2023 року, за земельні ділянки (земельні частки (паї), що розташовані на територіях активних бойових дій або на тимчасово окупованих Російською Федерацією територіях України, які включені до Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією (далі – Перелік територій), плата за землю (земельний податок та орендна плата за земельні ділянки державної та комунальної власності) не нараховується та не сплачується за період з першого числа місяця, в якому було визначено щодо відповідних територій дату початку активних бойових дій або тимчасової окупації, до останнього числа місяця, в якому було завершено активні бойові дії або тимчасова окупація на відповідній території.

Тимчасово, з 01 березня 2022 року, не нараховується та не сплачується єдиний податок четвертої групи з площі сільськогосподарських угідь та/або земель водного фонду, що перебуває у власності сільськогосподарського товаровиробника або надана йому у користування, у тому числі на умовах оренди, у податкових періодах, коли на територіях, на яких розташовані такі сільськогосподарські угіддя та/або землі водного фонду, ведуться бойові дії або території тимчасово окуповані збройними формуваннями Російської Федерації, до дати завершення на таких територіях активних бойових дій або тимчасової окупації Російською Федерацією (абзац перший п.п. 69.33 п. 69 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ).

Дати початку та завершення активних бойових дій або тимчасової окупації визначаються відповідно до даних Переліку територій (абзац третій п.п. 69.14 та абзац третій п.п. 69.33 п. 69 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ).

Перелік територій визначається у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку (абзац четвертий п.п. 69.14 та абзац четвертий п.п. 69.33 п. 69 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ).

Перелік територій затверджений наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22.12.2022 № 309 (далі – Наказ № 309), відповідно до якого у розд. I затверджені території можливих бойових дій (частина перша) та території активних бойових дій (частина друга), а у розд. II – тимчасово окуповані російською федерацією території України. Отже, для цілей справляння єдиного податку четвертої групи відповідно до підпунктів 69.14, 69.33 п. 69 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ застосовується тільки перелік територій активних бойових дій та тимчасово окупованих російською федерацією.

За період 2023 року, на який поширюються норми підпунктів 69.14 та 69.33 п. 69 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ щодо ненарахування плати за землю та єдиного податку четвертої групи, не нараховується загальне МПЗ.

Враховуючи вищезазначене, юридична особа – платник єдиного податку четвертої групи (далі – платник), яка має у власності (оренді) земельні ділянки, віднесені до сільськогосподарських угідь, що розташовані на територіях, внесених до Переліку територій, повинна подавати Додаток 3 у складі Декларації на 2024 рік, який є її невід'ємною частиною.

При цьому якщо платник має підстави не нараховувати та не сплачувати МПЗ за 2023 рік (підпункти 69.14, 69.33 п. 69 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ), він подає Додаток 3 у складі Декларації на 2024 рік з декларуванням об'єктів оподаткування – кадастрових номерів, площ земельних ділянок та не нараховувати податкові зобов'язання з МПЗ (декларування з прочерками та «0»).

Крім того, згідно з абзацом сьомим п. 38 прим. 1.2 ст. 38 прим. 1 ПКУ МПЗ не визначається для земельних ділянок, земельних часток (паїв), за які не нараховувалися та не сплачувалися плата за землю або єдиний податок четвертої групи, що перебувають у консервації, або забруднені вибухонебезпечними предметами, або щодо яких прийнято рішення про надання податкових пільг зі сплати місцевих податків та/або зборів на підставі заяв платників податків про визнання земельних ділянок непридатними для використання у зв'язку з потенційною загрозою їх забруднення вибухонебезпечними предметами.

Мінімальне податкове зобов'язання для земельних ділянок, земельних часток (паїв), передбачених абзацом сьомим п. 38 прим. 1.2 ст. 38 прим. 1 ПКУ, не визначається за період, за який не визначається плата за землю або єдиний податок четвертої групи (абзац восьмий п. 38 прим. 1.2 ст. 38 прим. 1 ПКУ).

Норми, визначені абзацами сьомим і восьмим п. 38 прим. 1.2 ст. 38 прим. 1 ПКУ, застосовуються до податкових (звітних) періодів починаючи з 01 січня 2023 року (абзац шостий п.п. 69.15 п. 69 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ).

До уваги платників ПДВ!

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що відповідно до п. 201.10 ст. 201 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) у разі допущення продавцем товарів/послуг помилок при зазначенні обов'язкових реквізитів податкової накладної, передбачених п. 201.1 ст. 201 ПКУ, та/або порушення продавцем/покупцем граничних термінів реєстрації в Єдиному реєстрі податкових накладних (далі – ЄРПН) (крім податкових накладних/розрахунків коригування, реєстрація яких зупинена згідно з п. 201.16 ст. 201 ПКУ) податкової накладної та/або розрахунку коригування покупець/продавець таких товарів/послуг має право додати до податкової декларації за звітний податковий період заяву із скаргою на такого продавця/покупця (далі – заява із скаргою). Таке право зберігається за ним протягом 365 календарних днів, що настають за граничним терміном подання податкової декларації за звітний (податковий) період, у якому не надано податкову накладну або допущено помилки при зазначенні обов'язкових реквізитів податкової накладної та/або порушено граничні терміни реєстрації в ЄРПН. До заяви додаються копії документів, що засвідчують факт сплати податку у зв'язку з придбанням таких товарів/послуг, або копії первинних документів, складених відповідно до Закону України від 16 липня 1999 року № 996-XIV «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» (із змінами), що підтверджують факт отримання таких товарів/послуг.

Протягом 90 календарних днів з дня надходження такої заяви із скаргою з урахуванням вимог, встановлених п.п. 78.1.9 п. 78.1 ст. 78 ПКУ, контролюючий орган зобов'язаний провести документальну перевірку зазначеного продавця для з'ясування достовірності та повноти нарахування ним зобов'язань з податку за такою операцією.

Пунктом 69 підрозд. 10 розд. XX ПКУ встановлено, що тимчасово, на період до припинення або скасування воєнного стану на території України, введеного Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 2102-ІХ, справляння податків і зборів здійснюється з урахуванням особливостей, визначених у вказаному пункті.

Згідно з п.п. 69.9 п. 69 підрозд. 10 розд. XX ПКУ тимчасово, до 01 серпня 2023 року, для платників податків та контролюючих органів зупинявся перебіг строків, визначених податковим законодавством та іншим законодавством, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи (у тому числі строків, визначених ПКУ для формування податкового кредиту), крім окремих строків, визначених зазначеним пунктом.

Крім того, п. 102.9 ст. 102 ПКУ, який діяв до 01.08.2023, було передбачено, що на період дії правового режиму воєнного, надзвичайного стану, що вводиться в Україні, зупинявся перебіг строків, визначених ПКУ, іншим законодавством, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, крім випадків, передбачених ПКУ.

Таким чином, перебіг строку, передбаченого п. 201.10 ст. 201 ПКУ для подання платником податків заяви із скаргою, зупинявся з дати введення воєнного стану на території України і до 01.08.2023. Такий перебіг строку, починаючи з 01.08.2023, продовжується на ту кількість днів, протягом яких платник податку мав право на подання Заяви із скаргою, які припадають на період починаючи з дати введення воєнного стану на території України і до 01.08.2023.

Платникам про особливості сплати екологічного податку

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.

Відповідно до п. 242.1 ст. 242 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) об'єктом та базою оподаткування екологічним податком є:

- обсяги та види забруднюючих речовин, які викидаються в атмосферне повітря стаціонарними джерелами (п.п. 242.1.1 п. 242.1 ст. 242 ПКУ);
- обсяги та види забруднюючих речовин, які скидаються безпосередньо у водні об'єкти (п.п. 242.1.2 п. 242.1 ст. 242 ПКУ);
- обсяги та види (класи) розміщених відходів, крім обсягів та видів (класів) відходів як вторинної сировини, що розміщуються на власних територіях (об'єктах) суб'єктів господарювання (п.п. 242.1.3 п. 242.1 ст. 242 ПКУ);
- обсяги та категорія радіоактивних відходів, що утворюються внаслідок діяльності суб'єктів господарювання та/або тимчасово зберігаються їх виробниками понад установлені особливими умовами ліцензії строк (п.п. 242.1.5 п. 242.1 ст. 242 ПКУ);
- обсяги електричної енергії, виробленої експлуатуючими організаціями ядерних установок (атомних електростанцій) (п.п. 242.1.6 п. 242.1 ст. 242 ПКУ).

Згідно з абзацами першим і другим п.п. 69.16 п. 69 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ за період з 01 січня 2022 року по 31 грудня 2022 року не нараховується та не сплачується екологічний податок платниками цього податку, зареєстрованими (взятими на облік) за місцем розміщення стаціонарних джерел забруднення, за утворення радіоактивних відходів та тимчасове зберігання радіоактивних відходів на територіях активних бойових дій або на тимчасово окупованих Російською Федерацією територіях України. Починаючи з 01 січня 2023 року в частині територій, включених до Переліку територій, на яких ведуться (велися) активні бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією (далі – Перелік територій), екологічний податок не нараховується та не сплачується за період з першого числа місяця, в якому було визначено щодо відповідних територій дату початку бойових дій або тимчасової окупації, до першого числа місяця, що настає після дати завершення бойових дій або тимчасової окупації на відповідній території.

Дати початку та завершення бойових дій або тимчасової окупації визначаються відповідно до даних Переліку територій (абзац сьомий п.п. 69.16 п. 69 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ).

Перелік територій визначається у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку (абзац восьмий п.п. 69.16 п. 69 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ).

Перелік територій затверджений наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22.12.2022 № 309 (далі – Наказ № 309).

Отже, починаючи з 01.01.2023 екологічний податок не нараховується та не сплачується за об'єкти оподаткування, визначені підпунктами 242.1.1 – 242.1.3 та 242.1.5 п. 242.1 ст. 242 ПКУ, які розташовані на територіях, включених до Переліку територій, за період з першого числа місяця, в якому було визначено дату початку бойових дій/тимчасової окупації на відповідній території до першого числа місяця, що настає після дати завершення бойових дій/тимчасової окупації на відповідній території відповідно до даних Переліку територій.

Результати опрацювання інформації, отриманої від ДПС України, сервісу «Пульс», державної установи «Урядовий контактний центр» та «Гарячої лінії голови Дніпропетровської ОДА»

У січні – липні 2024 року до сервісу «Пульс» на розгляд надійшло 221 інформаційних карток зі зверненнями від фізичних і юридичних осіб щодо, дій або бездіяльності працівників структурних підрозділів Головного управління ДПС у Дніпропетровській області (далі – звернення).

У порівнянні з аналогічним періодом 2023 року загальна кількість звернень від платників податків на сервіс «Пульс» у 2024 році зменшилась на 19 одиниць (січень - липень 2023 року – 240 карток).

Найбільшу питому вагу складають звернення з наступних питань:

- щодо роботи структурних підрозділів Головного управління ДПС у Дніпропетровській області (ГУ ДПС) – 126 звернень (57,1%);
- щодо реєстрації податкових накладних та звітності в електронному вигляді – 40 звернень (18,1%);
- щодо роботи центрів обслуговування платників – 10 звернення (4,6%);
- щодо системи електронного адміністрування ПДВ – 2 звернення (1 %)

Протягом січня – липня 2024 року ГУ ДПС забезпечено своєчасний розгляд 81 звернення, які надійшли на розгляд від державної установи «Урядовий контактний центр», загальна тематика яких:

- питання щодо сплати земельного податку, податку на додану вартість, податку на майно, єдиного внеску – 25 (30,86%);
- контрольно-перевірочна робота – 17 (20,99%);
- надання податкових консультацій оподаткування спадщини та інші питання – 19 (23,46%);
- податкова заборгованість – 2 (2,47%);
- податкова знижка – 2 (2,47%);
- інші питання – 16 (19,75%).

На «Гарячу лінію голови Дніпропетровської ОДА надійшло 7 звернень, загальна тематика яких:

- проведення перевірок з питань дотримання вимог законодавства по РРО та ухилення від оподаткування – 3 (42,86%);
- податок на майно – 2 звернення (28,56%)
- отримання довідки про доходи – 1 (14,29%);
- інші питання – 1 (14,29%).

При цьому, у січні – липні 2023 року від державної установи «Урядовий контактний центр» надійшло 96 звернень, на «Гарячу лінію голови Дніпропетровської ОДА» – 19 звернень.

Податкова знижка: до кінця поточного року можна засвідчити свої витрати, щоб повернути частину коштів за 2023 рік

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що фізичні особи мають можливість отримати податкову знижку за витратами, здійсненими у 2023 році.

Для цього по 31 грудня 2024 року включно необхідно подати річну податкову декларацію про майновий стан і доходи (далі – податкова декларація).

Звертаємо увагу, що право на отримання податкової знижки не переноситься на наступний рік. Тобто засвідчити свої витрати, аби повернути частину коштів за 2023 рік, можна лише до кінця поточного року.

Податкову знижку за витратами 2024 року фізичні особи зможуть отримати у 2025 році.

Право на податкову знижку визначено ст. 166 Податкового кодексу України (далі – Кодекс).

Податкова знижка для фізичних осіб, які не є суб'єктами господарювання, – це документально підтверджена сума (вартість) витрат платника податку на доходи фізичних осіб (податок) – резидента у зв'язку з придбанням товарів (робіт, послуг) у резидентів – фізичних або юридичних осіб протягом звітного року, на яку дозволяється зменшення його загального річного оподаткованого доходу, одержаного за наслідками такого звітного року у вигляді заробітної плати та/або у вигляді дивідендів, у випадках, визначених Кодексом (п.п. 14.1.170 п. 14.1 ст. 14 Кодексу).

Загальна сума податкової знижки, нарахована платнику податку у звітному податковому році, не може перевищувати суму річного загального оподаткованого доходу платника податку, нарахованого як заробітна плата, зменшена з урахуванням положень п. 164.6 ст. 164 Кодексу, крім випадку, визначеного п.п. 166.4.4 п. 166.4 ст. 166 Кодексу.

До податкової знижки включаються фактично здійснені протягом звітного податкового року платником податку витрати, підтвержені відповідними платіжними та розрахунковими документами, зокрема, квитанціями, фіскальними або товарними чеками, прибутковими касовими ордерами, що ідентифікують продавця товарів (робіт, послуг) і особу, яка звертається за податковою знижкою (їх покупця (отримувача)), а також копіями договорів за їх наявності, в яких обов'язково повинно бути відображено вартість таких товарів (робіт, послуг) і строк оплати за такі товари (роботи, послуги) (п.п. 166.2.1 п. 166.2 ст. 166 Кодексу). Копії зазначених у п.п. 166.2.1 п. 166.2 ст. 166 Кодексу документів (крім електронних розрахункових документів) надаються разом з податковою декларацією, а оригінали цих документів не надсилаються контролюючому органу, але підлягають зберіганню платником податку протягом строку давності, встановленого Кодексом (абзац перший п.п. 166.2.2 п. 166.2 ст. 166 Кодексу).

До податкової знижки можна включити витрати, зокрема:

- частину суми процентів, сплачених за користування іпотечним житловим кредитом;
- пожертвування або благодійні внески неприбутковим організаціям;
- сума коштів, сплачених на користь вітчизняних закладів освіти для компенсації вартості навчання;
- страхові платежі за договором довгострокового навчання;
- суми витрат на оплату допоміжних репродуктивних технологій;
- суми витрат на оплату вартості державних послуг, пов'язаних з усиновленням дитини;
- суми коштів, сплачених у зв'язку із переобладнанням транспортного засобу;
- суми витрат у вигляді орендної плати (для внутрішньо переміщених осіб);
- суми витрат на лікування гострої респіраторної хвороби COVID-19;
- суми витрат на придбання акцій, емітентом яких є юридична особа, яка набула статус резидента Дія Сіті.

З метою отримання права на податкову знижку платник податків подає податкову декларацію до контролюючого органу, в якому перебуває на обліку.

Податкова декларація подається за вибором платника податків, якщо інше не передбачено Кодексом, в один із таких способів:

- а) особисто платником податків або уповноваженою на це особою;
- б) надсилається поштою з повідомленням про вручення та з описом вкладення;
- в) засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог законів України від 22 травня 2003 року № 851-IV «Про електронні документи та електронний документообіг» (із змінами) та від 05 жовтня 2017 року № 2155-VIII «Про електронні довірчі послуги» (із змінами).

Коли будуть зареєстровані в ЄРПН ПН/РК, реєстрацію яких було зупинено, після набрання законної сили рішенням суду щодо такої реєстрації?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що відповідно до вимог п. 201.16 ст. 201 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), реєстрація податкової накладної/розрахунку коригування в

Єдиному реєстрі податкових накладних (далі – ЄРПН) може бути зупинена в порядку та на підставах, визначених Кабінетом Міністрів України.

Згідно з п. 19 Порядку ведення Єдиного реєстру податкових накладних затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 29 грудня 2010 року № 1246 (із змінами) податкова накладна та/або розрахунок коригування, реєстрацію яких зупинено, реєструється у день настання однієї з подій, зокрема набрання рішенням суду законної сили про реєстрацію податкової накладної та/або розрахунку коригування (у разі надходження до ДПС відповідного рішення).

Відповідно до п. 200 прим. 1.1 ст. 200 прим. 1 ПКУ система електронного адміністрування ПДВ (далі – СЕА ПДВ) забезпечує автоматичний облік в розрізі платників податку, зокрема, суми податку, на яку платники мають право зареєструвати в ЄРПН податкові накладні та розрахунки коригування до податкових накладних (далі – реєстраційна сума), а також суми податку, що містяться у складених та отриманих податкових накладних та розрахунках коригування, зареєстрованих в ЄРПН.

Формула, за якою здійснюється обрахунок реєстраційної суми, визначена п. 200 прим. 1.3 ст. 200 прим. 1 ПКУ. Величина кожного із показників, що є складовими такої формули, формується автоматично та змінюється у міру надходження до СЕА ПДВ інформації, зокрема, щодо зареєстрованих в ЄРПН податкових накладних та розрахунків коригування до них, митних декларацій та аркушів коригування до них, зарахованих на рахунок у СЕА ПДВ коштів, поданої податкової звітності та іншої інформації, визначеної п. 200 прим. 1.3 ст. 200 прим. 1 ПКУ, яка впливає на показники складових формули.

Згідно з п. 200 прим. 1.9 ст. 200 прим. 1 ПКУ якщо у платника податку загальна сума податкових зобов'язань, зазначених ним у поданих податкових деклараціях з урахуванням уточнюючих розрахунків до них, перевищує суму податку, що міститься в складених таким платником податкових накладних та розрахунках коригування до таких податкових накладних, зареєстрованих в ЄРПН (СПеревіщ.), а сума визначена п. 200 прим. 1.3 ст. 200 прим. 1 ПКУ (SНакл), є недостатньою для реєстрації таким платником податкової накладної або розрахунку коригування до такої податкової накладної за звітні періоди виникнення такого перевищення, платник податку має право зареєструвати податкову накладну або розрахунок коригування в ЄРПН на суму податку, що дорівнює значенню показника СПеревіщ., зменшеного на суму задекларованих до сплати податкових зобов'язань за періоди починаючи з 01 липня 2015 року (включаючи податкові зобов'язання, які були сплачені платником податку, та податкові зобов'язання, які не були сплачені платником податку) та збільшеного на значення показника SПопРах, незалежно від значення показника SНакл., визначеного відповідно до п. 200 прим. 1.3 ст. 200 прим. 1 ПКУ.

Платник податку має право зареєструвати в порядку, визначеному абзацем першим п. 200 прим. 1.9 ст. 200 прим. 1 ПКУ, тільки податкові накладні/розрахунки коригування до таких податкових накладних за звітні періоди, в яких виникло перевищення податкових зобов'язань, зазначених платником у поданих податкових деклараціях з урахуванням уточнюючих розрахунків до них, над сумою податку, що міститься в складених таким платником податкових накладних та розрахунках коригування до таких податкових накладних, зареєстрованих в ЄРПН (СПеревіщ.).

Після прийняття в установленому порядку та набрання чинності рішення про реєстрацію податкової накладної/розрахунку коригування в ЄРПН податкова накладна/розрахунок коригування реєструються в ЄРПН тією датою, за якою їх було надіслано до ДПС з метою реєстрації в ЄРПН, що зафіксовано у квитанції.

Отже, податкові накладні/розрахунки коригування до податкових накладних, реєстрацію яких було зупинено будуть зареєстровані у день набрання рішенням суду законної сили про реєстрацію податкової накладної та/або розрахунку коригування (у разі надходження до ДПС відповідного рішення) тією датою, за якою їх було надіслано до ДПС за умови достатньої реєстраційної суми визначеної п. 200 прим. 1.3 ст. 200 прим. 1 ПКУ.

При цьому якщо на дату набрання чинності рішення про реєстрацію податкової накладної/розрахунку коригування в ЄРПН недостатньо реєстраційної суми (визначеної п. 200 прим. 1.3 ст. 200 прим. 1 ПКУ), то така реєстрація відбувається за рахунок СПеревіщ, зменшеного на суму задекларованих до сплати податкових зобов'язань за періоди починаючи з 01 липня 2015 року (включаючи податкові зобов'язання, які були сплачені платником податку, та податкові зобов'язання, які не були сплачені платником податку) та збільшеного на значення показника SПопРах, за умови, що сума ПДВ, вказана в незареєстрованих податкових накладних/розрахунках коригування в повному складі включена до складу податкових зобов'язань податкової декларації за відповідний період та платником сплачено всі задекларовані зобов'язання з ПДВ до бюджету.

Водночас, з питань реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в ЄРПН після набрання законної сили рішенням суду пропонуємо звертатись письмово до ДПС.

Комунікаційна податкова платформа – взаємодія з бізнесом та громадськістю в ефективному форматі
Потребує детальних роз'яснень законодавства?

Необхідно оперативно вирішити нагальні питання податкової сфери?

Маєте пропозиції щодо необхідності проведення певних заходів за визначеною тематикою?

Звертайтеся на комунікаційну податкову платформу Головного управління ДПС у Дніпропетровській області.

Звернення від представників бізнесу та громадськості приймаються на електронну скриньку dp.ikc@tax.gov.ua.

Щодо уточнення сплачених сум податку на прибуток з деяких доходів нерезидентів

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що згідно з підпунктом «г» підпункту 141.4.1 пункту 141.4 статті 141 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) лізингова/орендна плата – є дохід, отриманий нерезидентом із джерелом його походження з України, який оподатковується в порядку і за ставками, визначеними Кодексом.

Відповідно до підпункту 141.4.2 пункту 141.4 статті 141 Кодексу резидент, у тому числі фізична особа – підприємець, фізична особа, яка провадить незалежну професійну діяльність, або суб'єкт господарювання (юридична особа чи фізична особа – підприємець), який обрав спрощену систему оподаткування, або інший нерезидент, який провадить господарську діяльність через постійне представництво на території України, які здійснюють на користь нерезидента або уповноваженої ним особи будь-яку виплату з доходу з джерелом його походження з України, отриманого таким нерезидентом (у тому числі на рахунки нерезидента, що ведуться в національній валюті), утримують податок з таких доходів, зазначених у підпункті 141.4.1 цього пункту, за ставкою в розмірі 15 відсотків (крім доходів, зазначених у підпунктах 141.4.4 – 141.4.5 та 141.4.11 цього пункту) їх суми та за їх рахунок, що сплачується до бюджету під час такої виплати, якщо інше не передбачено положеннями міжнародних договорів України з країнами резиденції осіб, на користь яких здійснюються виплати, що набрали чинності.

Згідно з пунктом 3.2 статті 3 Кодексу, якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Кодексом, застосовуються правила міжнародного договору.

Протягом 2017 – 2023 років на користь нерезидентів, які зареєстровані в юрисдикціях, в яких термін «роялті» включає в собі плату за користування обладнанням, здійснено виплати доходів у вигляді лізингу на загальну суму 13 100 млн грн, що звільнені від оподаткування.

Значні виплати здійснюються на користь компаній, що зареєстровані в Республіці Кіпр (64 %), Туреччині (11 %), Португалії (11 %), Естонії (3 %), Польщі (3 %) та інші.

Зокрема, у 27 конвенціях про уникнення подвійного оподаткування (Естонія, Польща, Литва, Латвія, Болгарія, Бразилія, Чехія, Кіпр, Азербайджан, Алжир, В'єтнам, Єгипет, Йорданія, Ісландія, Казахстан, Саудівська Аравія, Лівія, Марокко, Мексика, Монголія, Пакистан, Сінгапур, Словенія, Таїланд, Туреччина, Туркменістан, Узбекистан) (далі – Конвенції) відповідно до статті 12 термін «роялті» означає платіж, зокрема, за користування або за надання права користування промисловим, комерційним або науковим обладнанням.

Згідно з пунктом 2 статті 3 Конвенцій, при їх застосуванні Договірною Державою будь-який термін, не визначений в конвенціях, має те значення, яке надається йому законодавством цієї Держави щодо податків, на які вони поширюються, якщо з контексту не впливає інше.

Відповідно до пункту 1 статті 31 Віденської конвенції про право міжнародних договорів від 23.05.1969 (далі – Віденська конвенція), договір повинен тлумачитись добросовісно відповідно до звичайного значення, яке слід надавати термінам договору в їх контексті, а також у світлі об'єкта і цілей договору. Стаття 32 Віденської конвенції дозволяє звертатися до додаткових засобів тлумачення, в тому числі до підготовчих матеріалів та до обставин укладення договору, якими для цілей конвенцій про уникнення подвійного оподаткування є Коментарі до Модельної податкової конвенції ОЕСР та Коментарі до Типової конвенції ООН про уникнення подвійного оподаткування у відносинах між розвинутими країнами та країнами, які розвиваються (далі – Типова конвенція ООН).

Враховуючи те, що визначення «роялті», викладене у статті 12 Конвенції, відповідає пункту 3 статті 12 Типової конвенції ООН, необхідно звертатися до Коментарів до неї.

Відповідно до пункту 13.2 Коментарів до статті 12 Типової конвенції ООН, промислове, комерційне чи наукове обладнання може також включати (перелік не є вичерпним) кораблі, літаки, автомобілі та інші транспортні засоби, крани, контейнери, супутники, трубопроводи та кабелі тощо.

Враховуючи вказане вище, при застосуванні Конвенції в Україні для цілей класифікації платежу (винагороди, компенсації) як платежу за «користування або за надання права користування промисловим, комерційним або науковим обладнанням» термін «промислове, комерційне або наукове обладнання» необхідно тлумачити в широкому сенсі, таким чином, щоб він охоплював будь-яку комбінацію механізмів, приладів та інструментів.

Відтак, реалізація Україною свого права на оподаткування відповідно до Конвенцій вимагатиме сплати податку в Україні у джерела виплати на платежі, які компанії – резиденти України здійснюють на користь резидентів інших країн за користування (оренду) промисловим, комерційним або науковим обладнанням, у тому числі кораблями, літаками, автомобілями та іншими транспортними засобами, кранами, контейнерами, супутниками, трубопроводами та кабелями (перелік не є вичерпним), оскільки ці платежі розглядаються як роялті відповідно до пункту статті 12 конвенцій.

Разом з тим, зауважуємо, що відповідно до підпункту 69.38 пункту 69 підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу тимчасово, на період з 1 серпня 2023 року до припинення або скасування воєнного стану на території України, введеного Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні»

від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 2102-ІХ, у разі самостійного виправлення платником податків з дотриманням порядку, вимог та обмежень, визначених статтею 50 Кодексу, помилок, що призвели до заниження податкового зобов'язання, такий платник звільняється від нарахування та сплати штрафних санкцій, передбачених пунктом 50.1 статті 50 Кодексу, та пені. Звертаємо увагу платників, що добровільне уточнення сплачених сум податку на прибуток з доходів нерезидентів дозволить бізнесу зменшити тягар сплати штрафних санкцій та пені, які нараховуються при проведенні контрольно-перевірочної роботи.

До уваги суб'єктів господарювання, які здійснюють операції з підакцизними товарами на підставі ліцензій!

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє, що відповідно до п. 6 розд. XIII «Перехідні положення» Закону України від 18 червня 2024 року № 3817-ІХ «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, спиртових дистилатів, біоетанолу, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, тютюнової сировини, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пального» (далі – Закон № 3817) суб'єкт господарювання, який починаючи з дня введення воєнного стану в Україні, введеного Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 64/2022, до дня набрання чинності Законом № 3817 здійснював господарську діяльність на підставі ліцензії на право провадження відповідного виду господарської діяльності, строк дії якої закінчився у цей період, та який не отримав нової ліцензії на право провадження відповідного виду господарської діяльності, зобов'язаний протягом трьох місяців, наступних за місяцем, в якому Закон № 3817 набрав чинності:

- подати заяву про отримання нової ліцензії на право провадження відповідного виду господарської діяльності у порядку, визначеному Законом України від 19 грудня 1995 року № 481/95-В «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, спиртових дистилатів, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пального» із змінами (далі – Закон № 481);

- сплатити не сплачені протягом зазначеного періоду чергові платежі за ліцензію на право провадження відповідного виду господарської діяльності, у тому числі за період з дня закінчення строку дії раніше виданої/наданої ліцензії до останнього дня третього місяця, наступного за місяцем, в якому набрав чинності Закон № 3817, або до дня отримання нової ліцензії.

Суб'єкт господарювання, який у період, визначений абзацом першим п. 6 розд. XIII «Перехідні положення» Закону № 3817, здійснював господарську діяльність на підставі ліцензії на право провадження відповідного виду господарської діяльності, строк дії якої не закінчився у такий період, але за якою не сплачено чергові платежі, зобов'язаний протягом трьох місяців, наступних за місяцем, в якому набрав чинності Закон № 3817, сплатити не сплачені протягом зазначеного періоду чергові платежі за ліцензію на право провадження відповідного виду господарської діяльності.

Пунктом 6 розд. XIII «Перехідні положення» Закону № 3817 також встановлено:

- механізм розрахунку суми несплачених чергових платежів, які підлягають сплаті відповідно до цього пункту;
- право суб'єкта господарювання звернутися до органу ліцензування для уточнення суми несплачених чергових платежів, яка підлягає сплаті;
- наслідки для суб'єкта господарювання у разі невиконання ним вимоги щодо плати чергових платежів (визнання недійсною ліцензії з дати закінчення строку її дії та визнання такою, що провадилася без наявності ліцензії із застосуванням фінансових санкцій, визначених Законом № 481 – для ліцензій, строк дії яких закінчився у визначений п. 6 розд. XIII «Перехідні положення» Закону № 3817 період; припинення дії ліцензії у порядку, визначеному Законом № 481, з дня несплати першого чергового платежу – для ліцензій, строк дії яких не закінчився у період дії воєнного стану).

У разі постачання комунікаційних послуг юридичні особи не мають права застосовувати спрощену систему оподаткування

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує, що з набранням чинності 01.01.2022 Закону України від 16 грудня 2020 року № 1089-ІХ «Про електронні комунікації» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 1089) платники податків – юридичні особи при постачанні електронних комунікаційних послуг не мають права застосовувати спрощену систему оподаткування, обліку та звітності. Так, п. 291.5 ст. 291 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) визначено перелік видів діяльності, здійснення яких не дає права на застосування спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності. Відповідно до п.п. 8 п.п. 291.5.1 п. 291.5 ст. 291 Кодексу не можуть бути платниками єдиного податку першої – третьої групи суб'єкти господарювання, зокрема юридичні особи, які здійснюють діяльність з надання послуг пошти (крім кур'єрської діяльності), діяльність з надання послуг фіксованого телефонного зв'язку з правом технічного обслуговування та експлуатації телекомунікаційних мереж і надання в користування каналів електрозв'язку (місцевого, міжміського, міжнародного), діяльність з надання послуг фіксованого телефонного зв'язку з використанням безпроводового доступу до телекомунікаційної мережі з правом технічного обслуговування і надання в користування каналів електрозв'язку (місцевого,

міжміського, міжнародного), діяльність з надання послуг рухомого (мобільного) телефонного зв'язку з правом технічного обслуговування та експлуатації телекомунікаційних мереж і надання в користування каналів електрозв'язку, діяльність з надання послуг з технічного обслуговування та експлуатації телекомунікаційних мереж, мереж ефірного теле- і радіомовлення, проводового радіомовлення та телемереж.

Тобто заборона перебування на спрощеній системі оподаткування стосується суб'єктів господарювання – юридичних осіб, які в рамках надання послуг у сфері електронних комунікацій здійснюють технічне обслуговування та експлуатацію відповідних мереж, у тому числі надають доступ до таких мереж.

Відповідно до Закону № 1089 оператор і є постачальником при постачанні електронних комунікаційних послуг. Постачальник електронних комунікаційних послуг – суб'єкт господарювання, який надає та/або має право надавати електронні комунікаційні послуги на власних мережах та/або на мережах інших постачальників електронних комунікаційних послуг. На відміну від попереднього Закону України від 18 листопада 2003 року № 1280-IV «Про телекомунікації» (діяв до 01.01.2022), який розділяв ці поняття та визначав окремо поняття «провайдер телекомунікацій» (суб'єкт господарювання, який має право на здійснення діяльності у сфері телекомунікацій без права на технічне обслуговування та експлуатацію телекомунікаційних мереж і надання в користування каналів електрозв'язку).

Водночас для застосування спрощеної системи оподаткування платники податків подають заяву за формою, яка затверджена наказом Міністерства фінансів України від 16.07.2019 № 308 та зареєстрована в Міністерстві юстиції України 24.09.2019 за № 1054/34025. Форма цієї заяви передбачає зазначення платниками видів діяльності за кодами КВЕД ДК 009:2010, які суб'єкт господарювання має здійснювати, перебуваючи на спрощеній системі оподаткування.

Класифікація видів економічної діяльності (далі – КВЕД-2010) затверджена наказом Державного комітету статистики України від 23.12.2011 № 396. Цей наказ визначає методологічні основи та пояснення до позицій національного класифікатора КВЕД-2010. Згідно з КВЕД-2010 діяльність із надання послуг доступу до мережі «Інтернет» не належить до окремого класу або підкласу видів економічної діяльності, а є складовою класу 61.10 «Діяльність у сфері проводового електрозв'язку» та класу 61.90 «Інша діяльність у сфері електрозв'язку».

Отже, юридичні особи, які подають заяву на реєстрацію платника єдиного податку третьої групи із зазначенням КВЕД класу 61.10 «Діяльність у сфері проводового електрозв'язку» та класу 61.90 «Інша діяльність у сфері електрозв'язку», на сьогодні не мають права застосовувати спрощену систему оподаткування.

Звертаємо увагу, що платники єдиного податку – юридичні особи зобов'язані перейти на сплату інших податків і зборів, визначених Кодексом, у разі здійснення видів діяльності, які не дають права застосовувати спрощену систему оподаткування, з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) періодом, у якому здійснювалися такі види діяльності.

Також реєстрація платником єдиного податку – юридичної особи може бути анульована шляхом виключення з реєстру платників єдиного податку за рішенням контролюючого органу.

При цьому наголошуємо, що анулювання платника єдиного податку третьої групи – юридичної особи з Реєстру платників єдиного податку відбувається виключно у разі здійснення таким суб'єктом господарювання заборонених видів господарської діяльності.

Військовий збір: на підтримку обороноздатності платники Дніпропетровщини з початку поточного року спрямували понад 1,3 млрд гривень

Упродовж січня – липня 2024 року до загального фонду державного бюджету від платників надійшло понад 1,3 млрд грн військового збору. Як зазначила в. о. начальника Головного управління ДПС у Дніпропетровській області Наталя Федаш, надходження збільшилися на понад 39,1 млн грн, або на 3 відс., у порівнянні з січнем – липнем 2023 року.

Очільниця обласної податкової висловила вдячність платникам за підтримку обороноздатності країни та звернула увагу, що 30.08.2024 – останній день сплати військового збору з доходів, нарахованих у вигляді процентів на поточний або депозитний банківський рахунок та у вигляді процентів на вклади члена кредитної спілки, а також нарахованого, але не виплаченого доходу за липень 2024 року.

Особливості уточнення звітності юридичною особою – платником єдиного податку четвертої групи з метою декларування МПЗ за 2023 рік у разі переходу з 01.01.2024 на загальну систему оподаткування

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.

Форма податкової декларації платника єдиного податку четвертої групи затверджена наказом Міністерства фінансів України від 19.06.2015 № 578 (із змінами) (далі – Декларація).

Зокрема, додаток 3 «Розрахунок загального мінімального податкового зобов'язання за податковий (звітний) рік» є невід'ємною частиною Декларації (далі – Додаток 3) та подається як до звітної Декларації, так і до загальної Декларації.

Відповідно до п. 297 прим. 1.1 ст. 297 прим. 1 Податкового кодексу України від (далі – ПКУ) платники єдиного податку – власники, орендарі, користувачі на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) земельних ділянок, віднесених до сільськогосподарських угідь, а також голови сімейних фермерських

господарств, у тому числі щодо земельних ділянок, що належать членам такого сімейного фермерського господарства та використовуються таким сімейним фермерським господарством, зобов'язані подавати додаток з розрахунком загального мінімального податкового зобов'язання у складі податкової декларації за податковий (звітний) рік.

Мінімальне податкове зобов'язання (далі – МПЗ) – мінімальна величина податкового зобов'язання із сплати податків, зборів, платежів, контроль за справлянням яких покладено на контролюючі органи, пов'язаних з виробництвом та реалізацією власної сільськогосподарської продукції та/або з власністю та/або користуванням (орендою, суборендою, емфітевзисом, постійним користуванням) земельними ділянками, віднесеними до сільськогосподарських угідь, розрахована відповідно до ПКУ. Сума МПЗ, визначених щодо кожної із земельних ділянок, право користування якими належить одній юридичній або фізичній особі, у тому числі фізичній особі – підприємцю, є загальним МПЗ (пп. 14.1.114 прим. 2 ст. 14 ПКУ).

МПЗ визначається за період володіння (користування) земельною ділянкою, який припадає на відповідний податковий (звітний) рік (пп. 38 прим. 1.1.4 п. 38 прим. 1.1 ст. 38 прим. 1 ПКУ).

Згідно з приміткою до розділу Розрахункова частина Декларації та абзацами другим і третім п. 297 прим. 1.7 ст. 297 прим. 1 ПКУ платник єдиного податку четвертої групи зобов'язаний збільшити визначену в Декларації за наступний за звітним податковий (звітний) рік суму єдиного податку, що підлягає сплаті до бюджету, на суму позитивного значення різниці між сумою загального МПЗ та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок.

Тобто, Додаток 3 з розрахунком МПЗ за 2022 рік подається сільськогосподарськими товаровиробниками у складі Декларації на 2023 рік, Додаток 3 з розрахунком МПЗ за 2023 рік подається – у складі Декларації на 2024 рік.

Разом з тим, якщо сільськогосподарські товаровиробники самостійно відмовляються від статусу платника єдиного податку четвертої групи на 2024 рік (переходять на сплату інших податків і зборів) або контролюючі органи не підтверджують статус платника єдиного податку четвертої групи, то вони мають обов'язок визначити МПЗ за 2023 рік.

Таким чином, у суб'єктів господарювання, які у 2023 році подали Декларації, у зв'язку з втратою (самостійною відмовою) статусу платника єдиного податку четвертої групи на 2024 рік виникає обов'язок задекларувати МПЗ за 2023 рік. Таким платникам при подачі Декларації за 2023 рік необхідно сформувати Додаток 3 за два податкових періоди (2022 та 2023 роки).

Враховуючі особливості декларування єдиного податку четвертої групи щодо подання Декларації на поточний рік, в якому визначається податкове зобов'язання на поточний рік, а подання Додатку 3 здійснюється за попередній рік, то платники податку, які з 01.01.2024 перейшли на сплату інших податків та зборів, повинні задекларувати МПЗ шляхом подання уточнюючої Декларації на 2023 рік.

З метою декларування загального МПЗ за 2023 рік юридична особа, яка з 01.01.2024 перейшла зі сплати єдиного податку четвертої групи на загальну систему оподаткування, подає:

- за своїм місцезнаходженням загальну Декларацію за 2023 рік з зазначенням в рядку 1 загальної частини одночасно двох відміток: тип «03» (уточнююча загальна) та тип «06» (уточнююча) разом з уточнюючим Додатком 3 за 2022 рік і Додатком 3 за 2023 рік;

- за місцем розташування земельної ділянки звітну Декларацію за 2023 рік з зазначенням в рядку 1 загальної частини відмітки типу «06» (уточнююча) разом з уточнюючими Додатком 3 за 2022 рік і Додатком 3 за 2023 рік.

Юридичною особою спочатку складається Додаток 3 за 2023 рік до уточнюючої загальної Декларації щодо:

- всіх земельних ділянок, по яких у юридичної особи – платника єдиного податку четвертої групи виникає обов'язок визначати загальне МПЗ (по всіх територіальних громадах);

- сум сплачених податків, зборів, платежів протягом податкового (звітного) року в цілому по підприємству в гривнях з двома десятковими знаками, з урахуванням приміток до Додатка 3.

При поданні звітних уточнюючих Декларацій до контролюючих органів, які обслуговують територіальні громади, де розташовані земельні ділянки, складається Додаток 3 до звітної уточнюючої Декларації щодо тих земельних ділянок, по яких у платника виникає обов'язок визначати загальне МПЗ, та які розташовані на територіях відповідних територіальних громад, які обслуговує контролюючий орган, до якого подається звітна уточнююча Декларація.

Додаток 3 за 2023 рік до уточнюючих звітних Декларацій заповнюється на підставі складеного Додатка 3 за 2023 рік до уточнюючої загальної Декларації.

Показники рядків 02, 02.1, 02.2, 02.5 – 02.10, 04 розд. II Додатка 3 до уточнюючих звітних Декларацій заповнюються на підставі показників відповідних рядків у Додатку 3 до уточнюючої загальної Декларації пропорційно частці земельних ділянок, зазначених у Додатку 3 до уточнюючих звітних Декларацій (сума показників графі 3 і 4 рядка 2 розд. I Додатка 3 до уточнюючої звітної Декларації), розташованих на території відповідної територіальної громади, у загальній площі таких земельних ділянок (сума показників графі 3 і 4 рядка 2 розд. I Додатка 3 до уточнюючої загальної Декларації). Позитивне значення рядка 04 розд. II Додатка 3 до уточнюючої звітної Декларації переноситься до рядка 4 Розрахункової частини уточнюючої звітної Декларації.

У Додатку 3 за 2022 рік до уточнюючої загальної або уточнюючої Декларації зазначаються дані, які переносяться з раніше поданого відповідного Додатка 3 за 2022 рік до загальної або звітної Декларації.

«Розрахункова частина декларації для юридичних осіб» уточнюючої загальної або уточнюючої звітної Декларації заповнюються наступним чином:

- у графах 3 – 10 рядків 1.1 – 1.4, 2 та графах 6 – 10 рядка 3 зазначаються дані, які переносяться з раніше поданої Декларації, що уточнюється;
- у графі 7 рядка 4 – сума показників рядка 4 графі 3 розділу II Додатку 3 за 2022 рік та рядка 4 графі 3 розділу II Додатка 3 за 2023 рік;
- у графі 6, графах 8 – 10 рядка 5 – дані, які переносяться з раніше поданої Декларації, що уточнюється;
- у графі 7 рядка 5 – сума показників рядків 3 і 4 графі 7;
- у графах 7 – 10 рядка 6 – переносяться показники рядка 5 Декларації, що уточнюється;
- у графі 7 рядка 7 – різниця показників рядків 5 і 6 графі 7.

При цьому відповідно до п.п. 69.38 п.69 підрозд. 10 розд. XX ПКУ, тимчасово, на період з 01 серпня 2023 року до припинення або скасування воєнного стану на території України, введеного Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 2102-IX, у разі самостійного виправлення платником податків з дотриманням порядку, вимог та обмежень, визначених ст. 50 ПКУ, помилок, що призвели до заниження податкового зобов'язання, такий платник звільняється від нарахування та сплати штрафних санкцій, передбачених п. 50.1 ст. 50 ПКУ, та пені.

Погашення заборгованості з єдиного внеску: зазначення коду виду сплати при заповненні реквізиту «Призначення платежу» платіжної інструкції

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що у випадках сплати заборгованості з єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (єдиний внесок) та нарахованої суми пені платником у реквізиті «Призначення платежу» платіжної інструкції заповнюється код виду сплати «140» – «Сплата коштів у рахунок погашення податкового боргу/заборгованості з єдиного внеску/грошових зобов'язань».

Звертаємо увагу, що актуальні реквізити рахунків для сплати єдиного внеску розміщені на головній сторінці вебпорталу ДПС за посиланням <https://tax.gov.ua/rahunki-dlya-splati-platejiv>.

УВАГА! ШАХРАЇ!

До Головного управління ДПС у Дніпропетровській області надходять повідомлення про телефонні дзвінки суб'єктам господарювання від невідомих осіб, які представляються посадовими особами державної податкової служби та вимагають грошові кошти, чим дискредитують працівників податкової служби, негативно впливаючи на їх ділову репутацію та честь.

Наголошуємо, що посадові особи Головного управління ДПС у Дніпропетровській області (ГУ ДПС) діють виключно у рамках законодавства та не мають жодного відношення до таких дзвінків.

Звертаємось до платників податків бути обачними, не піддаватися на провокації. У разі виникнення вказаних ситуацій, вчинення протиправних дій від імені працівників ГУ ДПС, просимо негайно звертатись до Національної поліції за телефоном 102 та до управління з питань запобігання та виявлення корупції ГУ ДПС за телефонами (056) 374 86 40, (056) 374 86 50.

До уваги суб'єктів господарювання, які здійснюють розрахункові операції!

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.

Згідно з п. 111.1 ст. 111 Податкового кодексу України за порушення законів з питань оподаткування та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, застосовуються такі види юридичної відповідальності як, зокрема, фінансова, адміністративна.

Основним нормативно-правовим актом, що регулює розрахункові операції, є Закон України від 06 липня 1995 року № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 265), який є спеціальним законом. Дія Закону № 265 поширюється на усіх суб'єктів господарювання, їх господарські одиниці та представників (уповноважених осіб) суб'єктів господарювання, які здійснюють розрахункові операції у готівковій та/або безготівковій формі.

Порядок проведення розрахунків у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг визначений розд. II Закону № 265.

При цьому, розд. V Закону № 265 передбачена відповідальність за порушення вимог Закону № 265. Так, у разі встановлення в ході перевірки факту: проведення розрахункових операцій з використанням реєстраторів розрахункових операцій (далі – РРО), програмних РРО (далі – ПРРО) або розрахункових книжок (далі – РК) на неповну суму вартості проданих товарів (наданих послуг); не проведення розрахункових операцій через РРО та/або ПРРО з фіскальним режимом роботи; не видача (в паперовому вигляді та/або електронній формі) відповідного розрахункового документа, що підтверджує виконання розрахункової операції, або проведення її без використання РК на окремому господарському об'єкті такого суб'єкта господарювання, до суб'єктів господарювання застосовується відповідальність у вигляді фінансових санкцій у розмірах, визначених п. 1 ст. 17 Закону № 265.

Разом з тим, ст. 26 Закону № 265 передбачено, що посадові особи та працівники торгівлі, громадського харчування та сфери послуг притягуються до адміністративної відповідальності.

Відповідно до ст. 155 прим. 1 Кодексу України про адміністративні правопорушення від 07 грудня 1984 року № 8073-X (далі – КУпАП) порушення встановленого законом порядку проведення розрахунків у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг, – тягне за собою накладення штрафу на осіб, які здійснюють розрахункові операції, від двох до п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб – від п'яти до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

За дії, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі ж порушення, – тягне за собою накладення штрафу на осіб, які здійснюють розрахункові операції, від п'яти до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб – від десяти до двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Відповідно до частини першої ст. 38 КУпАП адміністративне стягнення може бути накладено не пізніше як через два місяці з дня вчинення правопорушення, а при триваючому правопорушенні – не пізніше як через два місяці з дня його виявлення, крім справ про адміністративні правопорушення, зазначених у частині сьомій ст. 38 КУпАП, та за винятком випадків, коли справи про адміністративні правопорушення відповідно до КУпАП підвідомчі суду (судді).

Справи про адміністративні правопорушення, передбачені ст. 155 прим. 1 КУпАП розглядають судді районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судів відповідно до ст. 221 КУпАП.

Отже, у разі застосування контролюючим органом до суб'єкта господарювання фінансових санкцій, визначених п. 1 ст. 17 Закону № 265, особи, які здійснюють розрахункові операції і посадові особи такого суб'єкта господарювання притягуються до адміністративної відповідальності згідно з ст. 155 прим. 1 КУпАП.

Яка оціночна вартість земельної ділянки, що отримується в подарунок (спадщину), застосовується при розрахунку ПДФО?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє.

Правові засади проведення оцінки земель в Україні визначено Законом України від 11 грудня 2003 року № 1378-IV «Про оцінку земель» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 1378).

Відповідно до ст. 5 та ст. 13 Закону № 1378 грошова оцінка земельних ділянок залежно від призначення та порядку проведення може бути нормативною і експертною.

Нормативна грошова оцінка земельних ділянок використовується для визначення розміру земельного податку, державного мита при міні, спадкуванні (крім випадків спадкування спадкоємцями першої та другої черги за законом (як випадків спадкування ними за законом, так і випадків спадкування ними за заповітом) і за правом представлення, а також випадків спадкування власності, вартість якої оподатковується за нульовою ставкою) та даруванні земельних ділянок згідно із законом, орендної плати за земельні ділянки державної та комунальної власності, втрат лісгосподарського виробництва, вартості земельних ділянок площею понад 50 гектарів для розміщення відкритих спортивних і фізкультурно-оздоровчих споруд, а також при розробці показників та механізмів економічного стимулювання раціонального використання та охорони земель.

Експертна грошова оцінка земельних ділянок та прав на них проводиться з метою визначення вартості об'єкта оцінки.

Експертна грошова оцінка земельних ділянок використовується при здійсненні цивільно-правових угод щодо земельних ділянок та прав на них, крім випадків, визначених Законом № 1378, а також іншими законами.

Відповідно до п. 174.6 ст. 174 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) об'єкти дарування, зазначені в п. 174.1 ст. 174 ПКУ, подаровані платнику податку іншою фізичною особою, оподатковуються згідно з правилами, встановленими розд. IV ПКУ для оподаткування спадщини.

Підпунктом 174.2.2 п. 174.2 ст. 174 ПКУ передбачено, що вартість будь-якого об'єкта спадщини, що успадковується спадкоємцями (обдарованими), які не зазначені у п.п. 174.2.1 п. 174.2 ст. 174 ПКУ, зокрема, членами сім'ї спадкодавця першого та другого ступенів споріднення, оподатковується за ставкою, визначеною п. 167.2 ст. 167 ПКУ (5 відсотків).

Враховуючи викладене, фізична особа – резидент, яка отримує подарунок (спадщину) від фізичної особи – резидента, але не відноситься до членів сім'ї першого та другого ступеня споріднення, сплачує податок на доходи фізичних осіб за ставкою 5 відс. від вартості будь-якого подарунку.

З урахуванням норм ст. 5 та ст. 13 Закону № 1378 з метою оподаткування податком на доходи фізичних осіб вартості земельної ділянки як об'єкта подарунку (спадщини) застосовується оціночна вартість, яка визначається за допомогою експертної грошової оцінки земельної ділянки.